

${\bf Komentiranje}$

# poče	etak linijskog komentara
--------	--------------------------

Osnovni tipovi varijabli / objekata

str	X	(string), (uređeni) niz znakova
int	X	(integer), cijeli broj
float	X	broj s pomičnim zarezom
bool	X	(boolean), logička varijabla True ili False

X - objekt **nije identiteno-promjenjiv** tj. *immutable* je

✓ - objekt **je identiteno-promjenjiv** tj. *mutable* je

Složeni tipovi varijabli / objekata

range	Х	raspon - uređen (indeksiran) niz integera
list	1	lista - uređena (indeksirana) podatkovna kolekcija (niz objekata)
dict	1	rječnik - neuređena (neindeksirana) podatkovna kolekcija parova ključ-vrijednost
tuple	X	n-terac - uređena (indeksirana) nepromjenljiva podatkovna kolekcija
set	X	skup - neuređena (neindeksirana) podatkovna kolekcija jedinstvenih vrijednosti

 $\boldsymbol{\mathcal{X}}$ - objekt nije promjenjiv tj. immutableje

✓ - objekt **je promjenjiv** tj. *mutable* je

Konverzije varijabli

str(object)	konverzija u string
int(object)	konverzija u integer
float(object)	konverzija u float
bool(object)	konverzija u boolean
list(iterable)	konverzija (podatke kolekcije) u listu

str. 1/25

Funkcije s objektima

len(object)	vraća broj znakova u objektu
<pre>print(object)</pre>	ispisuje objekt (ne vraća ništa)
type(object)	ispisuje tip objekta
id(object)	ispisuje identitet objekta (adresu u memoriji) *

^{*} Svi objekti u Pythonu imaju svoj jedinstveni ID, koji se dodjeljuje objektu kada se objekt kreira.

ID objekta je adresa u memoriji i bit će drugačija svaki put kad se pokrene program.

Objekti kojima se vrijednosti mogu mijenjati bez promjene identiteta zovu se promjenljivi (engl. mutable) objekti, a oni kojima se vrijednost ne može mijenjati bez stvaranja novog objekta istog tipa zovu se nepromjenljivi (engl. immutable) objekti.

Promjena vrijednosti objekta obično se događa operatorom pridružbe ili djelovanjem metode na vrijednost objekta.

Ostale funkcije

range([start], end, [step])	vraća sekvencu (raspon) brojeva od "start" do "end", s razlikom od "step"
-----------------------------	---

Deklaracija stringova

"text"	klasičan način zapisa stringa
"""text"""	zapis stringa koji omogućuje prijelaz u novi red
f"text {value} text"	formatirani string koji evaluira vrijednost u vitičastim zagradama

Prilikom deklaracije, mogu se koristiti i jednostruki navodnici! Stringovi nisu identiteno-promijenjivi...

... što znači da promjena jedne ne veže promjenu druge.

Osnovne operacije sa stringovima

"text"[0]	indeksiranje stringova ("t")
"text"[0:2:1]	komad stringa (počevši od 0 do 2 (ne uključujući 2), s korakom 1) ("te")
"abc" + "def"	povezivanje stringova ("abcdef")
"abc" * 2	umnožavanje stringova ("abcabc")

Posljednji član stringa ima indeks -1, predzadnji -2, itd.

Iteriranje kroz stringove

for <i>char</i> in <i>string</i> : iteriranje kroz string	
---	--

Funkcije sa stringovima

input(prompt)	traži vrijednost inputa u prompt (tipa string)
---------------	--

Metode nad stringovima

string.isnumeric()	1	ispisuje True ako je string broj, a False ako nije
string.isalpha()	1	ispisuje True ako je string sastavljen isključivo od slova, a False ako ne
string.find(value, [start], [end])	1	vraća indeks prvog pojavljivanja "value"
string.index(value, [start], [end])	1	slično kao find, ali u slučaju nepronalaska izbacuje grešku
string.rfind(value, [start], [end])	1	vraća indeks zadnjeg pojavljivanja "value"
string.rindex(value, [start], [end])	1	slično kao rfind, ali u slučaju nepronalaska izbacuje grešku
string.lstrip([character])	1	uklanja niz "character" (ili razmak) s lijeve strane kopije stringa
string.rstrip([character])	1	uklanja niz "character" (ili razmak) s desne strane kopije stringa
string.strip([character])	1	uklanja niz "character" (ili razmak) s lijeve i desne strane kopije stringa
string.replace(oldvalue, newvalue, [count])	1	mijenja "oldvalue" za "newvalue" (u prvih "count" pojavljivanja) kopije stringa
string.count(value, [start], [end])	1	ispisuje broj ponavljanja "value"
string.lower()	1	ispisuje kopiju stringa kojemu su sva slova mala
string.upper()	1	ispisuje kopiju stringa kojemu su sva slova velika
string.capitalize()	1	ispisuje kopiju stringa kojemu je prvo slovo veliko
string.split(delimiter)	1	ispisuje novu listu nastalu razdvajanjem kopije stringa po graničniku
delimiter.join(iterable)	1	ispisuje novi string nastao spajanjem elemenata kopije iterabla po graničniku

 $m{\chi}$ - metoda $m{nema}$ povrat tj. return

^{✓ -} metoda ima povrat tj. return

Aritmetički operatori

+	zbrajanje
-	oduzimanje
*	množenje
**	potenciranje
/	dijeljenje
//	cjelobrojno dijeljenje
%	ostatak cjelobrojnog djeljenja

Operatori dodjele

=	a = 5
+=	a = a + 5
-=	a = a - 5
*=	a = a * 5
**=	a = a ** 5
/=	$a=a \ / \ 5$
//=	$a=a\ //\ 5$
%=	a = a % 5

Operatori usporedbe vrijednosti

==	jednako
!=	nije jednako
>	veće
>=	veće ili jednako
<	manje
<=	manje ili jednako

Izlaz može biti True ili False

Operatori usporedbe adresa u memoriji

is	jednakost adresa u memoriji
is not	nejednakost adresa u memoriji

Operator provjerava id(object1) == id(object2) Izlaz može biti True ili False

Logički operatori

and	istinito ako su sve tvrdnje točne
or	istinito ako je barem jedna tvrdnja točna
not	inverzija (negacija) istinitosti tvrdnje

Izlaz može biti True ili False

Operatori članstva

in	točnost postojanja člana u sekvenci
not in	netočnost postojanja člana u sekvenci

Izlaz može biti True ili False

Neistinite (lažne) vrijednosti

False	definicijska "laž"
None	"vrijednost" varijable bez vrijednosti (a = None)
0	0 tipa cijelog broja
0.0	0 tipa broja s pomičnim zarezom
11 11	prazni string (u bilo kojem formatu)
	prazan niz
()	prazna n-torka
0	prazan rječnik
set()	prazan skup
range(0)	prazan raspon

Grananje

if <condition 1="">:</condition>	postavljanje prvog uvjeta
<pre><code 1="" block=""></code></pre>	kod koji se izvršava ako je prvi uvjet zadovoljen
elif <condition 2="">:</condition>	postavljanje drugog uvjeta
<code 2="" block=""></code>	kod koji se izvršava ako je drugi uvjet zadovoljen
else:	pokrivanje svih ostalih uvjeta
<code 3="" block=""></code>	kod koji se izvršava ako prvi i drugi uvjet nisu zadovoljeni

if, elif i else moraju koristiti iste indentacije! <code block 1>, <code block 2> i <code block 3> moraju koristiti iste indentacije!

Zadovoljavanje bilo kojeg od uvjeta tj. "grane" rezultira izlaskom iz "stabla" i nastavljanjem izvršavanja daljnjeg koda.

Ni elif ni else sekcije nisu obavezne.

... elif sekcija nije nužna ako se kod dijeli u samo dvije grane.

... else sekcija nije nužna u slučajevima tipa else-do-nothing.

while petlja

while <condition>:</condition>	<pre><condition> je uvjet iteracije</condition></pre>
<code block=""></code>	kod koji se izvršava u svakoj iteraciji

while petlja se izvršava kad nije unaprijed poznat broj potrebnih iteracija.

Petlja se izvršava dok je uvjet petlje zadovoljen. Kako bi završila, unutar same petlje mora doći do izmijene uvijeta.

for petlja

for <iterator> in <iterable>:</iterable></iterator>	<iterator> je jedinični element strukture tj. podatkovne kolekcije <iterable></iterable></iterator>
<code block=""></code>	kod koji se izvršava u svakoj iteraciji

for petlja se izvršava kad je unaprijed poznat broj potrebnih iteracija.

U svakoj iteraciji iterator dobiva novu vrijednost. Petlja završava tek kad završe sve iteracije.

Struktura	Iterable	Iterator
Range	range(3, 20, 2)	3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19
String	"apple"	a, p, p, 1, e
List	["apple", "banana", "cherry"]	apple, banana, cherry
Tuple	("apple", "banana", "cherry")	apple, banana, cherry
Set	{"apple", "banana", "cherry"}	apple, banana, cherry
Dictionary	{"brand": "Ford", "model": "Mustang", "year": 1964}	brand, model, year

Naredba break

for <iterator> in <iterable>:</iterable></iterator>	
<pre>if <condition>:</condition></pre>	postavljanje uvjeta koji prekida petlju
break	prekid petlje
<code block=""></code>	kod koji se (u suprotnom) izvršava u svakoj iteraciji

break služi kako bi se prekinulo izvršavanje petlje.

Naredba continue

for <iterator> in <iterable>:</iterable></iterator>	
<pre>if <condition>:</condition></pre>	postavljanje uvjeta kojim se preskače trenutna iteracija
continue	preskok iteracije
<code block=""></code>	kod koji se (u suprotnom) izvršava u svakoj iteraciji

continue služi kako bi se preskočilo izvršavanje iteracije.

Definiranje funkcije

def name(params):	definiranje imena funkcije i postavljanje parametara odvojenih zarezom, koji se koriste u bloku koda
<code block=""></code>	blok koda kojeg će funkcija izvršavati svakim pozivanjem
return value	povrat (rezultat) funkcije

return vraća rezultat funkcije i **izlazi iz funkcije**, slično kao i **break** funkcija ne mora imati return ako ne vraća rezultat, npr. ako radi samo **print** funkcija ne mora imati **params** ako nema ulazne podatke.

z = f(x,y) z - value f - name x,y - params

Definiranje funkcije s *args

def name(params, *args):	*args sakuplja ostatak pozicijskih parametara u n-torku (nepoznatog broj članova)
<code block=""></code>	blok koda kojeg će funkcija izvršavati svakim pozivanjem
return value	povrat (rezultat) funkcije

Budući da *args sakuplja ostatak pozicijskih parametara, nije nužno da se prilikom poziva funkcije u tom parametru nešto nađe, tj. nije obavezan.

Definiranje funkcije s **kwargs

<pre>def name(params, **kwargs):</pre>	**kwargs sakuplja ostatak parametara ključnih riječi u rječnik (nepoznatog broj članova)
<code block=""></code>	blok koda kojeg će funkcija izvršavati svakim pozivanjem
return value	povrat (rezultat) funkcije

Budući da *args sakuplja ostatak pozicijskih parametara, nije nužno da se prilikom poziva funkcije u tom parametru nešto nađe, tj. nije obavezan.

Redoslijed parametara prilikom definiranja

def name(params, *arqs, default_params, **kwarqs)

Pozivanje funkcije

name(args)	pozivanje funkcije koja nije imala return
variable = name(args)	pozivanje funkcije koja je imala return i pohranjivanje njenog rezultata u variable

a = f(2,5)
a - variable
f - name
2,5 - args

Raspakiravanje liste u pojedinačne argumente

Parametri funkcije

def student(ime, prezime="Horvat", godina=1):	definiranje funkcije student s 1 obaveznim i 2 opcionalna parametara
<pre>print(ime, prezime, "je", godina, '. godina')</pre>	ispis funkcije

Prvo se definiraju svi obavezni parametri, a zatim svi opcionalni parametri.

Pozicijski argumenti

student("Ivan")	Ivan Horvat je 1. godina
student("Ivan", "Kovač", 2)	Ivan Kovač je 2. godina
student("Ivan", "Kovač")	Ivan Kovač je 1. godina
student("Ivan", 2)	Ivan 2 je 1. godina

Pozicijski argumenti zahtjevaju definirani redoslijed i dodjelujuje se s lijevo na desno.

"Nespareni" argumenti dobivaju podrazumjevanu vrijednost.

Argumenti ključnih riječi

student(ime="Ivan")	Ivan Horvat je 1. godina
student(ime="Ivan", godina=2)	Ivan Horvat je 2. godina
student(prezime="Kovač", ime="Ivan")	Ivan Kovač je 1. godina

Argumenti ključnih riječi ne zahtjevaju definirani redoslijed. Nedefinirani argumenti dobivaju podrazumjevanu vrijednost.

Miješani argumenti

student("Ivan", godina=2)	Ivan Horvat je 2. godina
student("Ivan", "Kovač", godina=2)	Ivan Kovač je 2. godina

Pozicijski argumenti se definiraju prije argumenata ključnih riječi.

Primjeri krivog pozivanja funkcija

student()	pozivanje funkcije bez obaveznih argumenata
student(ime="Ivan", 2)	definiranje pozicijskog argumenta nakon onog s ključnom riječi
student("Ivan", 2, prezime="Kovač")	dvostruko definiranje argumenta (pozicija 2 i ključna riječ "prezime")
student(kolegij="Matematika")	definiranje nepostojećeg parametra

Vidljivost varijabli

- globalne varijable definirane su u glavnom tijelu programa i vidljive su svim funkcijama
 - varijable definirane unutar neke petlje (npr. iteratori) vidljive su i izvan te petlje
 - varijable definirane u bloku koda unutar grananja vidljive su i izvan grananja
- lokalne varijable definirane su unutar neke funkcije i vidljve su toj funkciji i njenim pod-funkcijama
 - varijable definirane unutar funkcije mogu se postaviti globalnima korištenjem ključne riječi global

global variable	postavljanje variable globalnom
variable=value	definiranje vrijednosti varijable

Ako je određena varijabla definirana globalno, a zatim i više puta lokalno (rekurzivno) unutar funkcija, njena vrijednost u najunutarnjijoj funkciji imat će "najlokalniju" vidljivu vrijednost.

Liste

list = [1, 2, 3]	definiranje liste
list = [[1, 2, 3], [1, 2, 3], [1, 2, 3]]	definiranje ugniježđene liste

Liste su **uređene** strukture podataka što znači da je postoji redoslijed članova.

Članovi liste ne moraju biti isti tipovi podataka.

... što znači da promjena jedne veže promjenu druge.

Osnovne operacije s listama $\,$

list[index]	indeksiranje lista
list[[start]:[end][:step]]	komad liste
list[index] = value	postavljanje nove vrijednosti člana niza
list[[start]:[end][:step]] = list	postavljanje nove vrijednosti komada liste s drugom listom (brisanje i umetanje)
[1, 2, 3] + [4, 5, 6]	povezivanje listi ([1, 2, 3, 4, 5, 6])
[1, 2, 3] * 2	umnožavanje listi ([1, 2, 3, 1, 2, 3])
del list[start[:end][:step]]	briše član ili komad liste
color = [255, 43, 19]	definiranje liste $\#$
red, green, blue = color	i raspakiravanje - pridruživanje po elemantima
item = [4, "Pizza", "Plain", 16.98]	definiranje liste ##
quantity, *others, price = item	i raspakiravanje - pridruživanje po elemantima

Posljednji član liste ima indeks -1, predposljednji -2, itd.
Lista se može jednostavo rastaviti ako ima jednak broj elemenata.
Lista se može "složeno" rastaviti tako da jedan element (označen s *) sakuplja sav višak.

Iteriranje kroz liste

for item in list:	iteriranje kroz listu
for item1, item2 in listOfPairs:	iteriranje kroz listu sastavljenu od parova, tipa [[1, 2], [3, 4], [5, 6]]

Metode nad listama

list.append(object)	Х	dodavanje objekta na kraj originalne liste
list.extend(iterable)	X	dodavanje rastavljene iterable na kraj originalne liste
<pre>list.insert(index, object)</pre>	X	dodavanje objekta ispred člana pod indeksom na originalnoj listi
list.index(value)	1	vraća prvi indeks na kojem se nalazi vrijednost
list.clear()	X	prazni originalnu listu
list.remove(value)	X	briše prvi član u originalnoj listi koji ima vrijednost <i>value</i>
list.pop([index])	1	uklanja zadnji član u originalnoj listi (član pod indeksom) i vraća uklonjenu vrijednost
list.count(value)	1	ispisuje broj ponavljanja "value"
list.reverse()	X	invertira originalnu listu
<pre>list.sort([reverse=True])</pre>	X	(naopako) sortira originalnu listu
list.copy()	1	kopira listu (korisno jer su liste identiteno-promjenljive)

^{🗶 -} metoda **nema** povrat tj. return

^{🗸 -} metoda ima povrat tj. return

Rječnici

```
definiranje rječnika
dict = {
   key: value,
   key: value
}
dict = {
                                                   definiranje ugniježđenog rječnika
   outer_key: {
     inner_key: value,
     inner_key: value
  },
   outer_key: {
     inner_key: value,
      inner_key: value
  }
}
```

key mora biti **nepromjenljivi** tip objekta, value može biti bilo koji tip objekta.

Ako liste promatramo kao parove indeks-vrijednost, onda rječnike možemo promatrati kao parove ključ-vrijednost.

Drugim riječima, u listama je vrijednost pohranjena na lokaciji indeksa, a u rječnicima na lokaciji ključa.

Iz tog razloga, rječnici služe za grupiranje podataka, ali rječnici nisu **nisu uređeni** objekti. Rječnici su identiteno-promijenjivi...

True ... što znači da promjena jedne veže promjenu druge.

Osnovne operacije s rječnicima

dict[key]	"indeksiranje" rječnika, odnosno dohvaćanje vrijednosti ključa
dict[key] = value	postavljanje nove vrijednosti već postojećeg ili novog para
del dict[key]	briše par
dict3 = {**dict1, **dict2}	spajanje rječnika 1 i 2 u rječnik 3
dict3 = dict1 dict2	spajanje rječnika 1 i 2 u rječnik 3

Ključevi moraju biti jedinstveni.

Prilikom manipulacije rječnika, mijenjaju se njihove vrijednosti, a ne ključevi.

Metode nad rječnicima

dict.get(key)	1	vraća vrijednost ključa ako taj ključ postoji, a u suprotnom vraća None
dict.pop(key)	1	uklanja par ključ-vrijednost u originalnom rječniku i vraća uklonjenu vrijednost
<pre>dict.popitem()</pre>	1	uklanja zadnje dodan par u originalnom rječniku i vraća uklonjen par kao tuple
dict.clear()	X	prazni originalni rječnik
dict.keys()	1	vraća "listu" ključeva (objekt tipa dict_keys)
dict.values()	1	vraća "listu" vrijednosti (objekt tipa dict_values)
dict.items()	1	vraća "listu tupleova", tj. "listu" parova (objekt tipa dict_items)
dict.update $(dict)$	Х	osvježavanje originalnog rječnika s parovima drugog rječnika

🗶 - metoda nema povrat tj. return

 \checkmark - metoda ima povrat tj. return

Iteriranje kroz rječnike

for key in dict:	iteriranje kroz rječnik po ključevima
for key in dict.keys():	iteriranje kroz rječnik po ključevima
for value in dict.values():	iteriranje kroz rječnik po vrijednostima
for key, value in dict.items():	iteriranje kroz rječnik po parovima

N-terci

tuple = (1, 2, 3,)	definiranje n-terca
tuple = ((1, 2, 3),(1, 2, 3),(1, 2, 3),)	definiranje ugniježđenog n-terca

N-terci su **uređene** strukture podataka što znači da je postoji redoslijed članova.

Za razliku od listi, kad se jednom kreiraju, ne mogu se mijenjati.

Preporuka je koristiti zarez na kraju zadnjeg elemeneta. Ako postoji samo jedan element, zarez je **obavezan**.

Elementi n-terca mogu biti bilo koji tipovi objekta.

Iteriranje kroz n-torke

for item in tuple:	iteriranje kroz n-torku
for item1, item2 in tupleOfPairs:	iteriranje kroz n-torku sastavljenu od parova, tipa ((1, 2), (3, 4), (5, 6))

Osnovne operacije s n-tercima

tuple[index]	indeksiranje n-terca
tuple[[start]:[end][:step]]	komad liste
color = (255, 43, 19)	definiranje n-torke #
red, green, blue = color	i raspakiravanje - pridruživanje po elemantima
item = (4, "Pizza", "Plain", 16.98)	definiranje n-torke ##
quantity, *others, price = item	i raspakiravanje - pridruživanje po elemantima

#N-torka se može jednostavo rastaviti ako ima jednak broj elemenata.

##N-torka se može "složeno" rastaviti tako da jedan element (označen s $^*)$ sakuplja sav višak.

Metode nad n-tercima

tuple.index(value)	1	vraća prvi indeks na kojem se nalazi vrijednost
tuple.count(value)	1	ispisuje broj ponavljanja vrijednosti

🗶 - metoda nema povrat tj. return

🗸 - metoda ima povrat tj. return

Skupovi

set = {1, 2, 3}	definiranje skupa
set = set()	definiranje praznog skupa (jer je {} zauzeto za definiranje rječnika)

Svi elementi skupa moraju biti **nepromjenljivi** tipovi objekta. Set je kao rječnik, no ključevi nemaju par.

Setovi se ne mogu indeksirati jer su elementi "nasumično poslagani".

Set se zbog sintakse definiranja, neindeksiranja te jedinstvenosti članova može promatrati kao niz ključeva.

Osnovne operacije sa skupovima

set = set(list) pretvaranje liste u skup kako bi se uklonili duplikati
--

Metode nad skupovima

set.add(value)	X	dodaje vrijednost u originalni skup
set.remove(value)	X	uklanja vrijednost u originalnom skupu i generira grešku ako je nema
$set. { t discard}(value)$	X	uklanja vrijednost u originalnom skupu, ali ne generira grešku ako je nema
set.clear()	X	briše sadržaj liste
set.len()	X	vraća broj elemenata skupa

 $\textbf{\textit{X}}$ - metoda \mathbf{nema} povrat tj. return

🗸 - metoda ima povrat tj. return

Operacija sa skupovima

set1 & set2	presjek, set1 ∩ set2 (zajedničke vrijednosti skupova)
set1 set2	\mathbf{unija} , $\mathtt{set1} \cup \mathtt{set2}$ (sve vrijednosti skupova)
set1 - set2	skupovna razlika, set1 \ set2 (set1 umanjen za sve elemente set2, tj. jedinstveni elementi set1)
set2 - set1	skupovna razlika, set2 \ set1 (set2 umanjen za sve elemente set1, tj. jedinstveni elementi set2)

Tipovi grešaka

SyntaxError	korištenje zabranjenih znakova (kao što je @), indentacijske greške, nepostojeće ":" nakon petlji, grana	
NameError	korištenje nepostojećih naredbi, ključnih riječi ili varijabli	
IndexError	pokušaj pristupanja nepostojećem indeksu liste ili n-torke	
KeyError	pokušaj pristupanja nepostojećeg ključa u rječniku	
TypeError	pokušaj manipulacije pogrešnog tipa objekata, npr. zbrajanja integera i stringa	
ValueError	korištenje pogrešne vrijednosti (ali dobrog tipa) unutar funkcije	

Greške

Raise SyntaxError("message")	podiže grešku tipa SyntaxError i ispisuje poruku	
Raise NameError("message")	podiže grešku tipa NameError i ispisuje poruku	
Raise IndexError("message")	podiže grešku tipa IndexError i ispisuje poruku	
Raise KeyError("message")	podiže grešku tipa KeyError i ispisuje poruku	
Raise TypeError("message")	podiže grešku tipa TypeError i ispisuje poruku	
Raise ValueError("message")	podiže grešku tipa ValueError i ispisuje poruku	

Raise se ne koristi zbog korisnika program već zbog ostalih koji na programu rade. Koristi se kako bi se prekinulo daljnje izvršavanje koda.

try i except

```
kod koji bi potencijalno mogao generirati grešku
try:
    <code block>
                                                        kod koji se izvršava ako se u gornjem bloku generira greška [tipa ErrorType]
except [ErrorType]:
    <code block>
try:
   num = int(input("Unesite broj: "))
                                                        kod koji će generirati grešku ako korisnik unese string
except ValueError:
                                                        broj koji se odabire ako je korisnik unio string
    num = 1
   print("Pogrešan unos. Odabran je 1.")
except EOFError:
                                                        broj koji se odabire ako je korisnik izašao iz programa
    num = 1
   print("Izlazak iz programa. Odabran je 1.")
```

Korištenjem try i except blokova, izbjegnuto je prekidanje izvršavanja koda.

Pristupi programiranju

```
year = input("Enter a year: ")
if year.isnumeric():
    year = int(year)
else:
    year = 2025

try:
    year = int(input("Enter a year: "))
except ValueError:
    year = 2025
Look Before You Leap (LBYL)

Easier to Ask Forgiveness than Permission (EAFP)
```

EAFP se smatra "više Pythonski".

Uvoz cijelih modula

import random	import random as rand	uvoz modula random (pod nazivom rand)
random.randint(1, 100)	rand.randint(1, 100)	korištenje metode randint modula random
import calendar	import calendar as cal	uvoz modula calendar (pod nazivom cal)
calendar.isleap(2023)	cal.isleap(2023)	korištenje metode isleap modula calendar
import math	import math as m	uvoz modula math (pod nazivom m)
math.sqrt(2)	m.sqrt(2)	korištenje metode sqrt modula math

Moduli su Python skripte koje importanjem donose nove funkcionalnosti.

Import se može shvatiti kao da se cijela skripta zalijepi u header.

Nakon uvoza, dostupne su sve metode, funkcije i varijable te skripte.

Moduli su tipa class 'module'

Uvoz specifične metode modula

from random import randint	from random import randint as ri	uvoz metode randint (pod nazivom ri)
randint(1, 100)	ri(1, 100)	korištenje metode randint
from calendar import isleap	from calendar import isleap as il	uvoz metode isleap (pod nazivom il)
isleap(2023)	i1(2023)	korištenje metode isleap
from math import sqrt	from math import sqrt as sq	uvoz metode sqrt (pod nazivom sq)
sqrt(2)	sq(2)	korištenje metode sqrt

Argument od from je modul, odnosno Python skripta.

Argument od import je funkcionalnost, odnosno metoda, funkcija ili varijabla iz te Python skripte.

Moguće je uvesti i više metoda nekog modula tako se metode odvoje zarezima.

Moduće je uvesti i sve metode nekog modula tako da se zadaje argument *. To je korisno jer zatim nije potrebno koristiti ime modula kao prefiks.

Uvoz druge skripte

import script	from script import func	uvoz skripte script.py
script.func()	func()	korištenje funkcije func definirane u script.py
script.var	var	korištenje varijable var definirane u script.py

Skripte koja se uvozi mora se nalaziti **u istom direktoriju** kao i skripta u koju se uvozi.

pip modul

sudo apt install -y python3-pip	instalacija pip modula
python3 -m pipversion	provjera verzije pip modula (za Python 3)
python3 -m pip install package	instalacija paketa pomoću pip modula (za Python 3) s pypi.org

Nakon instalacije, paket se može standardno uvoziti u Python s import package.

Klase i objekti - definiranje

```
definiranje klase Dog
class Dog:
    species = "C. familiaris"
                                                               definiranje atributa klase, species, zajedničkog svim instancama klase
   num = 0
                                                               definiranje atributa klase, num, zajedničkog svim instancama klase
   location = "Pet centre"
                                                               definiranje atributa klase, location, zajedničkog svim instancama klase
    @classmethod
                                                               dekorator koji govori da se iduća definicija funkcije odnosi na cijelu klasu
    def relocate(cls, new_location):
                                                               definiranje metode koja se može izvršavati nad cijelom klasom (ali i njeim instancama)
        cls.location = new_location
        return None
                                                               definiranje metode __init__, koja inicijalizira pojedinu instancu klase
    def __init__(self, name):
        self.name = name
                                                               definiranja atributa instance, name dodijeljenog prilikom inicijalizacije (iz argumenta)
        self.tricks = []
                                                               definiranja atributa instance, tricks dodijeljenog prilikom inicijalizacije
        Dog.num += 1
                                                               promjena atributa klase, species prilikom svake inicijalizacije instance
    def learn(self, new_trick):
                                                               definiranje metode koja se može izvršavati nad instancama klase
        self.tricks.append(new_trick)
        return None
                                                               definiranje metode koja se može izvršavati nad instancama klase
    def perform(self, trick):
        print(f"{self.name} performs {trick}!")
        return None
```

Kod definiranja metoda i init-a, nužno je postaviti parametar self.

self znači da se odnosi na pojedinu instancu klase.

Svaka metoda ima uvijek ima jedan "nevidljivi" argument - koji pripada parametru self.

Nad svim pripadnicima određene klase mogu se izvršavati pripadajuće metode.

Analogno vrijedi i za klase, ali ulogu self-a preuzima cls

Podklase (nasljeđivanje)

```
class Puppy(Dog):

def __init__(self, name, age):

super().__init__(name)

self.age = age

definiranje podklase Puppy, klase Dog

definiranje metode __init__, koja inicijalizira pojedinu instancu podklase

pozivanje __init__ metode nad klasom (lat. super - iznad), s argumentom name podkalse

definiranja atributa age, svojstvenog podklasi, definiranog inicijalizacijom podklase

definiranje metode koja je svojstvena samo podklasi

print(f"{self.name}" whines!)

return None
```

Podklasa nasljeđuje sve funkcionalnosti klase, uz dodatak sebi svojstvenih.

Podklasa ne mora imati i vlastiti __init__ - može naslijediti samo onaj od klase.

super().__init__(name) nema argument self jer se self upisuje samo tijekom definiranja metode, dok se ovdje poziva metoda. Metoda se poziva, naravno, bez argumenta self, kao i u "tijelu" skripte.

Klase i objekti - korištenje

<pre>print(Dog.species)</pre>	ispis atributa klase Dog
Dog.relocate("Zoo City")	izvršavanje metode relocate nad klasom Dog
elton = Dog("Elton", "Australian Shepherd")	inicijalizacija instance elton uz argumenate
<pre>print(elton.name)</pre>	ispis atributa instance elton
<pre>print(elton.species)</pre>	ispis atributa instance elton, odnosno atributa klase, budući da joj pripada
elton.learn("sit")	izvršavanje metode learn nad instancom elton
<pre>elton.perform("sit")</pre>	izvršavanje metode perform nad instancom elton

OOP

isinstance(object, class)	provjerava pripadnost objekta klasi
---------------------------	--